

MASneep, gehouden te Bedum, 25.04.2021

L. Ps. 50
T. Zondag 30
Ps. 95:1
Ps. 32:4, 5
Ps. 139:1, 11
Ps. 50:7, 8, 10, 11
Ps. 75:1, 3, 6

Geliefde gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Jongens en meisjes, misschien heb je het wel eens gevraagd aan je ouders, of aan je opa en oma, 'waarom gaan wij eigenlijk naar de kerk?'

Waarom doen wij, ook in deze tijd, zoveel ons best om naar de kerk te gaan. Misschien heb je het wel eens gevraagd. Misschien hebben je ouders, of je opa en oma het wel eens aan je vertelt. Misschien hebben ze ook wel aan je verteld of je hebt het gevraagd, waarom ze eigenlijk aan het heilig avondmaal gaan..

En waarom wij gewend zijn, en gewoon zijn, om thuis uit de Bijbel te lezen, heb je dat wel eens gevraagd; 'waarom lezen we uit de Bijbel?'
En waarom bidden we? En waarom leren je ouders jou, om 's avonds ook te bidden voordat je gaat slapen, en uit de Bijbel te lezen?

Ik hoop dat je daar wel eens over praat met je ouders, of met je opa en oma. En ik hoop dat je ouders, of je opa en oma, of de gemeenteleden, dat die dan als je daarover praat, niet alleen zeggen, 'ja jongen/ meisje, dat doen we, omdat we dat gewoon zijn. Dat doen we omdat we het altijd hebben gedaan. Het is zo'n goede gewoonte, en dat moeten we volhouden'.
Ik hoop niet dat dat alléén het antwoord is. Het is natuurlijk wel goed dat we goede gewoontes hebben, laten we dat vooropstellen.

Maar ik hoop, gemeente, dat als die vraag door bijv. een kind aan u gesteld wordt, als ouder, gemeentelid, of wie u ook bent, dat u dan als antwoord geeft van, 'waarom doen we die dingen?'
'Omdat de HEERE dat van ons vraagt, en omdat ik zo graag de HEERE liefheb en wil dienen! Omdat het iets is kind, van mijn hart, omdat de Heere mij zo lief heeft gehad, en ik Hem daarom liefheb, en wil gehoorzamen en wil eren in mijn leven, daarom!
En daarom is het voor jou ook zo belangrijk!'

Het is een vraag jongeren die ook voor jullie van belang is.
Waarom gaan jullie eigenlijk naar de kerk. Waarom zit je hier vanmiddag, of waarom ben je vanochtend geweest, waarom?
Omdat het moest van je ouders?

De vraag die hier aan ten grondslag ligt gemeente is: wat is onze drijfveer? Dienen wij de Heere oprecht?

Dan moet u niet denken, dat de vraag is, dien je de HEERE volmaakt?

Dat doen we niet.

Maar dien je de Heere **oprecht**.

Want dat is namelijk wat de Heere wil van ons.

Hij wil het van kinderen, Hij wil het van jongeren.

Hij wil dat van ouderen, Hij wil dat van bejaarden.

Hij wil dat wij Hem **oprecht** dienen!

Daar roept de Heere ons toe op.

En gemeente dan kunnen wij niet in elkaars hart kijken.

Dat kan de Heere wel.

De HEERE die weet wat onze diepste motivaties zijn, de HEERE die weet wat onze afwegingen zijn in het dienen van Hem.

De Heere weet waarom wij dingen doen.

En Hij spreekt ons er vanmiddag ook heel direct, heel persoonlijk, op aan.

Laten we ook zo met elkaar naar de prediking, naar het Woord van God gaan luisteren, en ons leven, onze dienst aan Hem daar aan toetsen.

Thema van de prediking: **Dien de HEERE oprecht**

1. De HEERE sterkt, wie Hem oprecht dient
2. De HEERE straft, wie Hem niet oprecht dient

1. De HEERE sterkt, wie Hem oprecht dient

Dan klinkt de oproep, en dat is ook de samenvatting van de prediking, **dien de Heere oprecht**.

Wat is dat, de Heere oprecht dienen?

Om die vraag te beantwoorden is het eerst belangrijk om te kijken **wie** we dienen. En vervolgens **hoe** de HEERE gediend wil worden.

Dan moeten we begrijpen wie de HEERE is. Hoe Hij Zich bekend maakt, wat Hij wil voor ons leven.

Waarom is het zo belangrijk gemeente, dat wij de Heere dienen, zoals **Hij** het wil, en niet zoals wij het willen?

Dat is, omdat de Heere de Allerhoogste is! Zo maakt Hij zich bekend aan ons, ook in Psalm 50. In deze psalm gaat het over het dienen van de HEERE. En dan begint de Psalm, 'de HEERE is de Allerhoogste God. Hij is de God van het verbond. Hij is de Koning. Hij is de Almachtige. Hij is de Heilige.'

Dat blijkt ook wel in de geschiedenis, als de Heere God Zich gaat bekendmaken aan

Zijn volk. Zich gaat openbaren. En dan waren daar die momenten dat de HEERE God ook Zélf verscheen aan Zijn volk.

Dat waren machtige momenten. Indrukwekkend!

En al de tekenen die dan plaatsvonden, wezen ook op de almacht van God.

Denk aan de berg Sinai. Daar verscheen de Heere in Zijn heiligheid als een verterend vuur. Daar beefde de aarde. Daar rookte de berg.

Dat zei iets, dat onderstreepte wie God is in Zijn heiligheid, in Zijn grootheid, in Zijn majesteit, in Zijn almacht.

Zó God kennen gemeente, deze God, de Almachtige, daar kan je geen spelletjes mee spelen.

Deze God, die zo hoog is, die zo machtig is, die daalt in eindeloze liefde af naar mensen, naar zondaren, die sluit een verbond, en die zegt, 'Ik wil met jullie in een relatie leven'.

Een verbond wat gestoeld is op trouw en liefde.

Maar u begrijpt dan gemeente, wanneer wij dan leven in het genadeverbond, en dat doen wij toch met elkaar? Jong en oud.

Dan kunnen wij God niet dienen, zoals wij dat willen. Dan kan je God niet wat halfbakken dienen, met een half hart.

Dan kan je God niet uit gewoonte dienen.

Maar dan moet je Hem dienen met een oprecht hart!

Dan moet je weten wat de HEERE wil.

Dan moet je begrijpen hoe de HEERE gediend wil worden, wat zijn Woord aan ons bekend maakt.

Kijk, daarom gemeente, is antwoord 80 zó **scherp**, als het gaat om de inhoud van de mis.

Omdat de Roomse mis God en Christus niet aanbidt, niet verheerlijkt, niet eert zoals de **HEERE** dat wil, in Zijn Woord.

Het avondmaal heeft ingesteld, zo wilde de HEERE het.

'Vier het tot Mijn gedachtenis'.

En de Roomse kerk heeft daar een soort van offermaaltijd van gemaakt. Heeft het Woord van God misbruikt. Die schat het offer van Jezus Christus niet op waarde.

Nee, er moet weer wat bij van de mens. Niet alleen Christus, verloochening van het enige offer Christus, van Zijn lijden.

Het is een vervloekte afgoderij.

Ziet u, de Roomse kerk die had er zelf wat van gemaakt, wat in hún ogen goed was, en is, want het is nog steeds zo.

Maar de Heere kan er niets mee

Voor de Heere is het een gruwel!

Daarom zet de Catechismus juist ook dat heerlijke van het avondmaal, tegenover de paapse mis. En juist waar ook de mis verkeerd gaat, daar zet dan de Catechismus het juiste van het Woord van God tegenover.

Het avondmaal, de maaltijd van de Heere, waar de Heere de gelovigen wil verzekeren, dat zij volkomen vergeving van zonden hebben, door het enige offer van Jezus Christus, dat Hij Zelf eenmaal aan het kruis heeft volbracht.

Alléén Christus!

Alles in Hem!

En de Heere verzekert dan, dat de gelovigen door de Heilige Geest ingelijfd worden bij Christus, die naar Zijn menselijke natuur niet op aarde, niet in brood en wijn, maar in de hemel is, en daar aangebeden wil worden.

Ziet u, we moeten God dienen, zoals de **HEERE** het wil.

En het avondmaal is dan de plaats waar de HEERE dat **verbond** met ons, elke keer weer **vernieuwd**. Nieuw maakt. Onderstreept.

Het zegt, 'het is echt waar, Ik versterk je geloof, Ik verzeker je Mijn beloften'.

En voor wie is dat avondmaal dan? Dat is dan een logische vervolgvraag. Voor wie is het avondmaal?

Vraag en antwoord 81: het avondmaal is dan voor hen, die de Heere oprecht dienen.

In antwoord 81 worden dan ook de kenmerken genoemd van een wedergeboren kind van God.

Zo spreekt de geloofsbelijdenis er ook over. Avondmaal is voor hen die wedergeboren zijn, en zo ingelijfd zijn in Christus, in Zijn huisgezin.

En hier vinden we de omschrijving van, je zou zeggen, van een kenmerk van een christen.

Voor wie is het avondmaal van de HEERE ingesteld?

'Voor hén die om hun zonden een afkeer hebben van zichzelf en toch vertrouwen, -dat is dat geloof-. Tóch vertrouwen dat deze hun om Christus wil vergeven zijn.

Dat ook de overblijvende zwakheid, door Zijn lijden en sterven bedekt is. Die ook begeren, verlangen, hoe langer hoe meer hun geloof te versterken, dat leven te beteren'.

Ziet u gemeente, hoe de Catechismus de diepte ingaat.

De Catechismus maakt zich er niet makkelijk vanaf, door te zeggen, wie mogen er aan het avondmaal? 'Degene die belijdend lid zijn van de kerk'.

Ja, gemeente, als het goed is, dan zijn wij als belijdende leden ook zo als de catechismus hier omschrijft. . Dan vertonen wij de kenmerken van een ware gelovige.

Dat kan niet anders, toch?

De Catechismus die blijft niet op de vlakte.

Dat is ook niet goed gemeente, we moeten altijd de diepte in gaan.

De Catechismus die peilt namelijk het **hart**, dat is wat de Catechismus doet.

Die daalt af tot het hart, tot het centrum van ons leven.

Het is goed om te noemen, als de kinderen misschien denken, je hart, dat is dat ding wat klopt.

Ja, maar **geestelijk** gesproken, spreekt de Bijbel ook over ons hart. Namelijk het centrum van ons leven, waaruit zeg maar al onze gedachten naar voren komen, al onze gevoelens, al de dingen die ons bezighoudt, onze motiveringen, onze overtuigingen. Die komen voort uit het diepste binnenste van je denken, van je doen en laten.

Daarom lezen we in het antwoord, lezen we juist ook over van die diepe dingen. Lezen we over: vertrouwen, over: een afkeer hebben, over: begeren. Dat zijn geen oppervlakkige dingen. Dat zijn de dingen die het hart raken.

Misschien herkent u het trouwens wel gemeente, in het antwoord. Weer die drie dingen, in het leven van een christen. Hoe kan je getroost leven en sterven? Als je je ellende kent, als je je verlost weet door Jezus Christus, en als je weet hoe je God dan dankbaar moet zijn voor zo'n verlossing. Dat is dan Zondag 1, en dat komen we hier als het ware uitgewerkt weer tegen.

Want daar wil de HEERE Zijn kinderen juist in versterken, in dat geloof.

En dat komen we ook tegen in Psalm 50.

De Psalm die spreekt over het oprecht dienen van de Heere, -pakt u hem er bij als u de Bijbel open heeft-, dan lezen we dat met name in de verzen 14 en 15.

In deze verzen laat de HEERE zien wat nu de oprechte dienst aan Hem inhoudt.

En dan komen we de drie elementen: ellende, verlossing en dankbaarheid – ook weer tegen.

'Offer dank aan God, kom aan de Allerhoogste uw geloften na, (dankbaarheid)

roep Mij aan in de dag van de benauwdheid (dat is de ellende).

Ik zal u eruit helpen, en u zult Mij eren'. (dat is de verlossing)

Het leven van de gelovige is dus een leven waarin je je ellende kent, de dag van de benauwdheid. Waarin je je zonde kent. Waar je een afkeer hebt van jezelf.

Maar toch vertrouwd, toch vertrouwd, op Jezus Christus.

Dat **Hij** je Redder is. Dat zelfs je zwakheid door Hem bedekt wordt.

En dat je daarom er naar verlangt om tot eer van God te leven.

Dat je er naar verlangt om te groeien in geloof en in liefde tot Hem.

Dat je de Heere dankbaar bent, dat Hij je heeft verlost.

Gemeente, een oprecht leven met de HEERE, dat is dan ook een **biddend** leven.

Daar aan kunt u zichzelf ook toetsen, heb ik een biddend leven? Leef ik dicht bij de HEERE. Leef ik dicht bij Christus.

Dankbaar, voor wat de HEERE geeft, voor Zijn genade, voor Zijn liefde.

Dankbaar voor wie Hij is in je leven.

Gemeente, dat is waar de Heere ons vandaag toe oproept.

Hij spreekt u aan.

Hij zegt, 'leef nou zo voor Mij'. Oprecht, eerlijk, dien Mij.

Wanneer je de Heere zó dient, ik zei al, niet volmaakt, maar wel **oprecht!** Daar is plaats voor u en voor jou aan de tafel van de HEERE. Als je belijdenis hebt gedaan van je geloof.

Dan ook alleen.

En dan mag je met blijdschap komen gemeente naar de tafel van de Heere Jezus.

Echt met blijdschap, zoals we hebben gezongen, 'verheugt u in de Heere alle vromen, je mag tot God met grote **vreugde** komen'.

Rechtvaardige weest maar in de Heere verblijdt, en zingt Hem lof in alle eeuwigheid, want daar aan die tafel wil de HEERE je geloof versterken.

Dat is wat de HEERE elke keer wil doen gemeente, Hij wil uw geloof elke keer weer versterken. In het avondmaal, onder de prediking, maar ook in uw eigen Bijbelstudie. Daarom is Bijbelstudie ook zo belangrijk! Omdat je dan gesterkt wordt. Als je dat biddend doet, als een christen.

En ik zei al, dan is er nog heel veel overblijvende zwakheid.

Misschien dat deze zwakheid iemand aan het twijfelen brengt. Dat je jezelf afvraagt: 'ja maar, is mijn geloof dan nog wel oprecht, als ik zie op mijn zwakheid...'

Dan zegt de Catechismus, ja inderdaad, er is nog veel overblijvende zwakheid, maar tóch, tóch Christus! Het drijft je uit naar Hem. En Hij bedekt ook je overblijvende zwakheid, echt waar!

Alles!

Al je tekorten.

Al je zonden, het wordt door Hem bedekt, als je Hem in geloof zoekt, als je op Hem vertrouwt.

In Christus alles: gered, verlost, vergeving, bedekking, vernieuwing.

En dan verlang je ook naar meer. Dan ben je niet tevreden met hoe het nu is.

Dan is de HEERE daar gemeente, echt met Zijn zegen. Dan is dat een heerlijk leven.

Dan is dat een gezegend leven, met alles wat je daar in tegen komt.

De HEERE sterkt wie Hem **oprecht** dient.

Dat is een vaste belofte.

2. De HEERE straft, wie Hem niet oprecht dient

Ik zei al, de Heere ziet ons hart aan.

Kijk gemeente, wij mensen kunnen ons vaak mooier voordoen dan dat we daadwerkelijk zijn.

Dat zie je tegenwoordig wel op internet, jongeren, jullie zitten er ook veel op. En dan bekijk je al die dingen, dan denk je, 'nou die heeft het goed voor elkaar zeg, die heeft

elke keer weer zo'n mooi bericht op internet, die zal wel een geweldig leven hebben.

Maar de werkelijkheid is vaak ook wel wat weerbarstiger. Dat het aan de buitenkant soms heel wat lijkt, maar dat het achter de voordeur helemaal niet zo mooi is, als het op het eerste oog is.

Dat is de werkelijkheid.

Zo kan het in het dagelijks leven zijn. Dat je je mooier voordoet dan dat je eigenlijk bent.

Zo kan het ook in het leven met de Heere zijn. Dat de buitenkant heel wat lijkt hoor. Je gaat naar de kerk, elke zondag. En je bidt aan tafel, het 'onze Vader'. Je hebt regels die je naleeft, goede regels ook. En die hou je je kinderen voor. Zo moet je het doen.

Maar, dat in dat alles, toch de liefde tot de HEERE ontbreekt.

Ik heb het niet over overgebleven zwakheid, maar dat het in de kern de liefde tot de HEERE ontbreekt.

Omdat je de dingen niet doet uit geloof en uit dankbaarheid voor Gods genade, maar puur en alleen, uit gewoonte.

Of nog erger, dat je het doet voor de schone schijn, dat mensen zien, dat jij of zondag wel naar de kerk rijdt. En die ene buurman die in een andere kerk zit, dat die dat niet doet, dat is wat slap. Maar jij doet het.

Schone schijn.

Dan doe je het voor jezelf.

Dat is niet de HEERE oprecht dienen.

Dan huichel je in de ogen van de HEERE. Zeker als je het niet doet uit liefde tot Hem, uit oprechte liefde tot Hem, dan doe je als het ware alsof.

Gemeente, je kan dat bewust doen, maar het kan soms ook onbewust.

Maar de HEERE, die weet wat onze diepste drijfveren zijn.

Wij kunnen het niet altijd zien aan mensen, maar de HEERE ziet het wel.

Twee mensen kunnen hier vanmiddag in de kerk zitten, en die kunnen hetzelfde horen, die kunnen hetzelfde luisteren, die kunnen dezelfde woorden zingen, maar allebei met hun eigen motieven.

Dat de één het bij wijze van spreken voor de HEERE doet, en de ander doet het eigenlijk, ja omdat het nou eenmaal zo moet.

Wij weten het niet. God weet het wel.

Gemeente, je kunt ouderlingen op bezoek krijgen, u kunt een ouderling op bezoek krijgen, die dan bij u thuis komt en namens de HEERE woorden van vermaan spreekt. Dat u het hoort, dat je het aanhoort, dat je diep in je hart denkt van, 'nou, ik leg die vermaning naast me neer. Ik doe daar niks mee'.

Omdat je ten diepste Gods Woord, Gods wil in je leven, niet wil toepassen.

Maar dat je je eigen zin doet.

Gemeente, je kunt je mond vol hebben over de HEERE in je leven, en over Zijn verbond, en over hoe Hij werkt, en al die dingen. Maar dat je ondertussen een dubbel

leven leidt. Liegt, bedriegt, roddelt, zonder dat je daar berouw over hebt, ben je een huichelaar.

Gemeente, de voorbeelden die ik hier noem, zijn de concrete zonden die de HEERE aan de kaak stelt in Psalm 50.

Het lijkt er misschien wel op aan de buitenkant, dat je de Heere dient. Maar het komt niet uit een betrokken hart.

Het komt niet uit de liefdesdienst voor de HEERE.

Dat is wat Psalm 50 ons voorhoudt.

Zo was dat toen onder het volk.

En weet u, dan heeft Psalm 50 het over goddelozen.

Kijk, en dan moet u niet denken dat dat een beetje de criminele wereld is van tegenwoordig. De mocr-maffia en de mensen in de gevangenis, en dat soort mensen, of die ene echte super goddeloze buurman, of die man in de straat die u kent.

Nee, dan gaat het gewoon of verbondsvolk.

Dan gaat het gewoon over mensen in de kerk, in Psalm 50.

Dat waren toen de tijd kerkmensen die optrokken naar het huis van de Heere, de offers brachten, ja echt, die deden wel wat mee. Maar ondertussen leidden ze een gigantisch werelds leven. Het was niet oprecht.

Maar voor zulke mensen zegt de Catechismus, en dat geldt ook vandaag, als ze onder ons zijn, is geen toegang aan de tafel van de HEERE.

Ursinus die zegt in zijn verklaring, dan ben je misschien wel een bondeling, maar dan ben je geen bondgenoot van de HEERE.

Dan ben je geen vriend van God, maar dan ben je een vijand van God.

Dan deel je **niet** in de inhoud van Gods rijke beloften, dan deel je **niet** in Zijn zegen.

Maar dan ontvang je je Zijn straf, als je je niet bekeerd, en de HEERE van **harte** zoekt, en van **harte** dient.

Dan ontheilig je het verbond met God.

Gemeente, als dat nou voor u, voor jou geldt, vanmiddag...

Ik zeg het maar gewoon heel direct, dan moet u zich bekeren! En daar moet je niet langer mee wachten, dan moet je vandaag nog beginnen, door de kracht van de Heilige Geest, met het oprecht dienen van de HEERE. Want dat is wat de HEERE wil.

En weet u, dan gaat er ook nu onder de prediking Gods liefdevolle hartenkreet gaat naar je uit. En laten we het allemaal op onszelf toepassen.

De HEERE die zegt namelijk in Psalm 50, als Hij de zondige houding van de goddelozen en de huichelaars aan de kaak stelt, in vers 22':

Begrijp dit nou toch! Jullie die God vergeten. Anders verscheur Ik, en is er niemand die redt.

Dat is nou de liefdevolle hartenkreet van de HEERE.

Begrijpelijk het nou toch. **Dien de HEERE nou alsjeblieft oprecht gemeente!**

Het geldt ook voor u, en voor jou, en voor mij. Dien Hem nou oprecht, want het is zo erg als je zonder Christus valt in de handen van God, als je eens voor Hem moet verschijnen.

Als je in dit leven Gods liefdevolle trouw, Zijn beloften niet beantwoord hebt met de liefde van jouw hart, uit genade door het werk van God, de Heilige Geest.

Dan moet je niet denken dat God het allemaal wel ongestraft laat. Dat kan soms zo lijken in het leven met de HEERE, dat je God dient en je doet het wat half, en je gaat op zich wel naar de kerk, maar voor de rest leid je echt een werelds leven, eigenlijk een goddeloos leven.

Dat je zegt, 'ja, maar ik merk er verder niet zoveel van, het gaat mij best nog wel voor de wind, ja het gaat eigenlijk wel prima zo'.

Maar denk nou niet dat de HEERE dat ongestraft laat, wanneer je Zijn verbond ontheiligt.

Dát kan soms zo wel eens lijken. Dat kan soms ook wel eens als oprecht gemeentelid zo lijken.

Wanneer bijvoorbeeld een kerkenraad bezig is met censuur. Dat er stille censuur is. Dat je dan denkt, er gebeurt helemaal niets, er gebeurt niets, laat de kerkenraad het allemaal zomaar toe?

Voor je het weet ben je aan het verkeerd denken, beschuldig je de kerkenraad.

Weet u dat dat in Psalm 50 trouwens ook gebeurt. Daar zeggen ze het namelijk van de HEERE.

Er staat in vers 21, zulke dingen doet u.

En zulke zondige dingen doet u en Ik zwijg. Maar u denkt dat Ik net zo ben als u.

Met andere woorden, die mensen denken, Gods zegt er niks van, of het lijkt in ieder geval dat Hij er niks van zegt, God zal wel hetzelfde denken, over die zondige dingen. Hij zal het allemaal wel goed vinden.

Maar dan zegt de Heere, 'nee, je vergist je, Ik zie het niet door de vingers. Maar Ik ben wel oneindig geduldig. Daarom kom Ik met Mijn Woord, en kom Ik niet direct met Mijn straf, en lijkt het alsof Ik zwijg. En denken jullie dat Ik net zo ben als jullie, maar het is niet zo. Want als jullie doorgaan, als daar verharding is, dan zal Ik eens straffen, jullie zonden voor uw ogen uitstallen'.

Ziet u gemeente, hoe geduldig de HEERE is.

Trouwens, we zijn inmiddels aangekomen bij vraag en antwoord 82 van de Catechismus, als u dat nog niet in de gaten had.

De kerkelijke tucht.

De HEERE is geduldig, zo geduldig.

De HEERE is vaak veel geduldiger met anderen, dan wat wij vaak zijn met anderen.

We zijn vaak heel veel geduldig met onszelf, maar wat minder met anderen. Maar God is oneindig geduldig, maar ook Zijn geduld gemeente, dat raakt wel een keer op.

Dan komt God ook met Zijn straf, met Zijn vloek.

Dan legt Hij Zijn vinger erbij. Want gemeente, de HEERE is namelijk in Zijn verbond **wél** eerlijk, **wél** oprecht, **wél** trouw in zegen, maar ook in vloek. Allebei. Eén verbond.

En daarom is nou de christelijke kerk verplicht, volgens het bevel van Christus en van Zijn apostelen, allen die zich als ongelovige en goddeloze doen kénnen, -dat je het ook ziet in het leven-. Je kan natuurlijk niet alles zien, maar dat je het ziet. Om door de sleutels van het Koninkrijk der hemelen buiten te sluiten, totdat zij hun leven beteren.

Want ook in de kerkelijke tucht heeft God het behoud, de redding van de zondaar op het oog.

God straft.

God tuchtigt ons soms ook. En vergeet dat nooit gemeente, juist omdat Hij ons zo **lief** heeft.

En daarom moet een kerkenraad ook met alle geduld, en met wijsheid, en onderscheidingsvermogen te werk gaan. Vasthoudend aan het Woord van God.

Hoe **Hij** gediend wil worden.

Dat is een belangrijke taak voor de ouderlingen.

Want gemeente, het verbond van God wordt niet alleen, bijvoorbeeld ontheiligt als u, of jij, een goddeloos leven leidt, een werelds leven leidt, en vorige keer aan het avondmaal bent gegaan, terwijl u daar geen berouw van heeft.

Dan ontheiligt u zelf het verbond van de HEERE.

Kijk, als de kerkraad dat weet, dan heeft de kerkraad de plicht om u daarop aan te spreken.

Als u het van uzelf weet, dan moet u niet aangaan.

Ja, je moet eigenlijk wel aangaan, maar dan moet je je eerst bekeren.

En dan is er voor **zoveel** plaats bij de Heere.

Maar de kerkraad moet ook de christelijke tucht uitoefenen. Want het verbond wordt ook ontheiligt, wanneer de kerkraad kinderen van God, voor vrienden van God houdt, die ten diepste vijanden van Hem zijn. Goddelozen, zoals de Catechismus dat zegt.

Zie u gemeente, hoe scherp het eigenlijk is!

Zo is het Evangelie ook, ten goede, ten goede. Echt waar!

Maar het komt er wel op aan in ons leven, dat wij de HEERE dus **oprecht** dienen.

Want het is toch gemeente, één van de twee. Óf je dient Hem oprecht, of je dient Hem niet oprecht.

En nogmaals, oprecht is niet volmaakt. Want we struikelen, we struikelen, en we zondigen. Maar dan is er vergeving, is er vernieuwing. Dan begeer je, dan verlang je dat je mag toenemen in geloof, en in heiliging, en in dankbaarheid.

Dat is het niet.

Maar het is of het één of het ander.

Gemeente, beproeft daarom uzelf.
Ook onder de prediking van vandaag.
Beproof jezelf.
Met de vaste grond van Gods belofte, maar laat het géén automatisme zijn.

Paulus die zegt het ook, die houdt het ons voor, 'beproof jezelf. Onderzoek jezelf, of je in het geloof bent'.
En dan voegt Paulus daar aan toe, in Zijn brief aan de Korintiërs, 'of weet je niet van jezelf dat Christus Jezus in je woont'. Dat weet je toch, als gelovig kind van God.
Dan merk je dat toch.
Beproof jezelf dan!

En gemeente, laten we het ook doen.
Laten we niet halfbakken wat de Heere dienen.
Dien Hem oprecht, eerlijk!

Doe ook weg dan in je leven wat echt niet goed is, als je weet, het gaat tegen de HEERE in, dit is werelds, doe het weg!

Dien de HEERE met een oprecht hart.

Want..., en zo sluit Psalm 50 af. Zo sluiten we de prediking af, want, wie dank offert zal Mij eren, wie de rechte weg gaat, zal Ik, Gods heil doen zien.

AMEN